ΕΤΟΣ Γ'
ΒΑΡΝΑ 22 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1893.—ΠΕΜΠΤΗ
ΑΡΙΘ. 221.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

'Εσωτερικοῦ:
Ετησία . . . . . λέβα 15
Εξάμηνος . . . . . » 8
'Εξωτερικοῦ:
Ετησία . . . . φράγκα 20
Εξάμηνος . . . . » 12

Αἱ συνδρομαὶ πέμπονται εἰς διεθνεῖς ταχυδρ. ἐπιταγὰς καὶ γραμμάτια τῆς βουλγ. τραπέζης δι' ἐπιστολῆς ἐπὶ συστάσει.

Τὰ γραφεῖα τῆς «'Οδησσοῦ» ἐν τῷ ά. τμήματι 'Αριθ. 535.

ΟΔΗΣΣΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Εν τῇ τετάρτῃ σελίδι ὁ στίχος διὰ χαρακτήρων τῶν δώδεκα στιγμῶν τιμᾶται ΕΝΟΣ λέβου.

Διὰ διαρκεῖς ἀγγελίας γίνονται ἰδιαίτεραι συμφωνίαι

Τὰ πρὸς τὴν «'Οδησσὸν» ἀποστελλόμενα χειρόγραφα δηλοῦντα τὸν τόπον τῆς προελεύσεως καὶ ὄντα ἐνυπόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται, τὰ δὲ μὴ τοιαῦτα δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΟΝΟΝΤΑΙ

ΤΑ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΙΜΩΝΤΑΙ ΛΕΒΟΥ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ
'Απευθυντέον: A la direction du Journal «'Οδησσός».

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ 20 ΕΚΑΤΟΣΤΩΝ

ΦΥΛΛΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘ. ΕΤΟΥΣ ΤΙΜΑΤΑΙ 5 ΛΕΒΩΝ

Ο ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΒΙΤΟΣΣΑΝ ΣΟΦΙΑΣ ΚΕΚΡΥΜΜΕΝΟΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΘΗΣΑΥΡΟΣ

ΗΤΟΙ

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΗΣ „ΣΦΟΜΠΟΔΑΣ" ΠΡΟΣ ΤΗΝ „ΟΔΗΣΣΟΝ"

(Συνέχεια ὑπὸ τοῦ ἀριθ. 220).

3. Εξετάσωμεν ἤδη καὶ τὸ τρίτον, τὸ σπουδαιότατον σημεῖον τῆς ἀπαντήσεως τοῦ κ. Σ.

Οταν εἰς τὴν πρώτην ἀπάντησιν τοῦ κατὰ τοῦ ἄρθρου μου τοῦ πρώτου, ὁ κύριος ἤρξατο ἀπομακρυνόμενος τῆς οὐσίας τοῦ ἀφορῶντος ἡμᾶς θέματος — καὶ πιθανώτατα ἵν' ἀπαλλαχθῇ τῆς δυσχεροῦς θέσεως, εἰς ἣν τὸν περιηγάγομεν πρῶτος κατέφυγεν εἰς τὴν ἱστορίαν, ὡς ἀρωγόν, ἡμεῖς, διὰ τοῦ δευτέρου ἄρθρου ἡμῶν ἐν τῷ ἀριθ. 1045φ. τῆς «Σβομποδᾶς» ἐσπεύσαμεν νὰ τῷ προειδοποιήσωμεν δι ἐρωτήσεών τινων καὶ παραδειγμάτων, ὅτι δὲν πρέπει νὰ αὐτεπαινῆται, καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην καὶ νὰ τολμᾷ νὰ ἅπτεται τόσῳ πολὺ τρωτοῦ διὰ τὸν 'Ελληνισμὸν μέρους ἄλλως ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, οὐδόλως ἐνεχόμεθα ἐὰν εἶτα οὗτος μόνος ὀφείλῃ νὰ φέρῃ τὴν ἕνεκα τῆς ἀκρισίας αὐτοῦ πρὸ τῶν ὁμοεθνῶν του εὐθύνην. 'Ο κ. Σ. οὐδόλως ἐπωφελήθη τὴν φιλικὴν ἡμῶν προγνωστοποίησιν, οὐδ' ἔλαβε τὸν κόπον, ἵνα καταλάβῃ τὴν ὑπονοουμένην σημασίαν τῶν ἐπομένων, μεστῶν σπουδαιοτάτης ἐννοίας, ἀλλὰ κατὰ τὸ φαινόμενον κολακευτικωτάτην λέξεων διὰ τὸ ἐθνικὸν τῶν 'Ελλήνων αἴσθημα «πρὸ παντός, ἡμεῖς οὐδέποτε εἴχομεν σκεφθῆ, ὅπως ἀρνηθῶμεν τὴν τοῖς ἀρχαίοις Ελλησιν ὀφειλομένην δόξαν, οὐδὲ δυνάμεθα ἵν' ἀμαυρώσωμεν τὴν λαγχάνουσαν αὐτοῖς ἐν τῇ ἱστορίᾳ τιμήν. «Οὗτος, ἀντὶ νὰ σωφρονισθῇ, μᾶς ρίπτει τὸ χειρόκτιον τολμηρότερον, καὶ ἰδοὺ μετά τίνος **aplomb** (ἐμβριθείας) καὶ πόσης πεποιθήσεως εἰς ἑαυτὸν ἀπαντᾷ ἀναφορικῶς τῇ ἱστορίᾳ,

. . . .

«Ο κ. Α. χωρὶς νὰ ἀρνεῖται τὴν δόξαν τῶν ἀρχαίων Ελλήνων καὶ τὴν λαχοῦσαν αὐτοῖς ἐν τῇ ἱστορίᾳ τιμήν, δὲν παραδέχεται, καίτοι ἡ ἱστορία ἀνομολογεῖ τοῦτο, ὅτι οἱ Ελληνες ἠθικῶς ἐπέδρασαν ἐπὶ τῆς ἀπελευθερώσεως, Σέρβων, Ρωμούνων καὶ Βουλγάρων, διαμφισβητεῖ δὲ καὶ αὐτὸ τὸ παρὰ τοῖς Ελλησι πρωτογενὲς καὶ μοναδικὸν τῆς ἀναπτύξεως καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, προκαλῶν ἡμᾶς νὰ τῷ διασαφανήσωμεν ἂν εἰς μόνους τοὺς Ελληνας ἡ ἀνθρωπότης ὀφείλει εὐγνωμοσύνην καὶ ἂν καὶ αὐτοὶ οὐδὲν παρέλαβον ἐκ τῶν ἄλλων ἐθνῶν. Ημεῖς θὰ εὐαρεστηθῶμεν νὰ μὴ ἀρνηθῶμεν τὴν τιμὴν ταύτην εἰς τὸν κ. Α.

Εννοεῖται ὅτι ὁ κ. Α. δὲν παραδέχεται βεβαίως ὅτι ὁ πολιτισμὸς ἐφύτρωσεν ἐν Ελλάδι ὡς οἱ μήκυτες! Οὐδέ πάλιν ἐκ τούτου προκύπτει ὅτι οἱ Ελληνες οὐδὲν παρέλαβον ἐκ τῶν ἄλλων ἐθνῶν. Αλλὰ ποῦ εἰσὶ τὰ ἄλλα ἐκεῖνα ἔθνη; ἐπὶ πόσον ἔδρασαν ἐπὶ τῆς ὑφηλίου; ἐν ταῖς χερσὶ δὲ τίνων ἐτελειοποιήθη ὁ πολιτισμὸς; Πόθεν παρέλαβον αὐτὸν τὰ νεώτερα ἔθνη; Αὐτὰ ὅλα μᾶς τὰ διδάσκει κ. Α. ἡ ἱστορία, ἥτις διακηρύττει ὅτι οἱ Ελληνες ἀναστήσαντες πρῶτοι ἐν τῷ κόσμῳ τὴν ἐλευθερίαν, καὶ στήσαντες τρόπαια ἀπαραμίλλου τέχνης ἐν τῇ ἀρχαιότητι, διέπλασαν πρῶτοι τὸν πολιτισμὸν, τὸν ὁποῖον ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ μεγάλλου ἐκείνου ἥρωος Αλεξάνδρου, διὰ τῆς περικαλλοῦς αὐτῶν γλώσσης μετέδωκαν εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Αφρικῆς καὶ Ασίας τοῖς κοιτίδος ταύτης τοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἐξημερώσεως τῶν ἐθνῶν; (Εὖγε κ. Σ.) καὶ ἐκ ταύτης εἰς ἅπασαν τὴν Εὐρώπην. Δουλωθέντες δὲ σωματικῶς ὑπὸ τοὺς Ρωμαίους, ἦραν περιφανῆ πνευματικῶς νίκην ἐξημερώσαντες τὸ Λάτιον καὶ ὑποτάξαντες τοὺς δεσπότας. Οπόσα δὲ δὲν ἀναφέρει ἡ ἱστορία ὅτι ἐπετέλεσαν θαύματα κατὰ τὴν χιλιετῆ αὐτῶν ἐν Βυζαντίῳ ἀκμὴν, ἀντεπεξερχόμενοι νικηφόρως κατὰ τῶν ἀπ' Ανατολῆς καὶ Δύσεως καὶ Βορρᾶ καὶ Νότου ἐπιδρομῶν μέχρις οὗ ὑπέκυψαν εἰς τὸ πεπρωμένον παραδώσαντες τοῖς Εὐρωπαίοις χρῆμα ἀναπαλλοτρίωτον τὸν πολιτισμόν; Ποῖον ἔθνος κ. Α. ἐπὶ εἴκοσι καὶ πέντε περίπου αἰώνας κατώρθωσεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς πολυμόχθου τυρανίας, νὰ διατηρήσῃ τὴν γνησιότητα τοῦ αἵματος, τὴν αὐτοδιοίκησιν, τὴν αὐτοδιαμόρφωσιν, τὴν ἀναξαρτησίαν τοῦ φρονήματος, τὰς ἐθνικὰς του τέλος παραδόσεις ὑφ' ὧν ἐμπνεόμενον ἐτράπη ἐπὶ τοὺς ἐνδόξους ἐκ ίνους ἀγῶνας καὶ τὰ ἡρωϊκὰ κατορθώματα (ἐδῶ ὁ κ. Σ. ὁμιλεῖ περὶ τῆς ἀνδρείας τῶν ἑλλήνων κατὰ τὴν ἀπελευθέρωσίν των κατὰ τὴν παροῦσαν ἑκατονταετηρίδα Σ. Σ.) καταθραῦσαν πρῶτον τὰ δεσμὰ τῆς πολυμόχθου δουλείας καὶ δοῦν πρῶτον τὸ σύνθημα τῆς ἐθνικῆς ἐξεγέρσεως καὶ ἐντὸς διακοσίων μόλις ἐτῶν ἀναγράψαν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τόσας ἐπαναστάσεις, αἵτινες ἐχρησίμευσαν ὡς παράδειγμα καὶ κέντρον ἐθνικῆς δράσεως τῶν λοιπῶν ἐν τῇ Ανατολῇ ἐθνῶν; Μὴ ταῦτα πάντα κ. Α. δὲν ἐχρησίμευσαν ὡς ἔμμεσος ἐπίδρασις ἐπὶ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν λοιπῶν συνδούλων τότε ἐθνῶν; ἰδοὺ κ. Α. ὅτι δὲν καυχώμεθα μόνον ἐπὶ πατραγαθίᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἀνδραγαθίᾳ!

Αλλὰ μήπως καὶ ὁλόκληρος ἡμῶν ἐν τῇ Βουλγαρίᾳ, ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεώς της ἔτι, ὁ βίος δὲν εἶναι μοναδικὸν παράδειγμα εὐπειθείας καὶ ἁρμονικῆς διαβιώσεως καίτοι αὕτη πολλάκις διεταράχθη ὑπὸ τῶν συνοίκων ἡμῶν βουλγάρων. ; »

Αφορμὴν λαμβάνοντες ἐκ τοῦ τελευταίου παραγράφου, πρὶν ἢ μᾶλλον προχωρήσωμεν, ἐπιτραπήτω ἡμῖν νὰ ἐρωτήσωμεν, ἔτι ἅπαξ τὸν κ. Σ. ὅστις ἀείποτε κατακλίνεται καὶ ἐγήρεται μετὰ τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἀληθείας, τὶ ἐννοεῖ διὰ τῶν ἄνω λέξεων **ὑπακοὼν καὶ καλῶς εὐνοουμένην συνοίκησιν**, διότι ἡμῖν φαίνεται, ὡς καὶ αὐτὰ τὰ γεγονότα ἐπιβεβαιοῦσι τοῦτο, ὅτι μεταξὺ ὅλων τῶν ἐν τῇ 'Ηγεμονίᾳ Εθνικοιήτων, μόνον οἱ Ελληνες—ἢ μᾶλλον οἱ τὰ πρῶτα φέροντες — εἰσὶν ἐκεῖνοι, οἵτινες, οὔτε τὰ δίκαια τῶν ἄλλων ἐκτιμῶσιν, οὔτε τὰς ἀποφάσεις τῆς κυβερνήσεως, ἀλλ' αἰωνίως σκευωροῦσι, προκαλοῦσιν, ὑβρίζουσι, ψευδολογοῦσιν! Ιδὸν 14—15 ἔτη ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως ἡμῶν παρῆλθον, οὗτοι ὅμως οὐδὲ μίαν ἡμέραν εἰρήνευσαν, οὐδὲ μίαν ἡμέραν ἀπέδειξαν εἰλικρινῆ διαγωγὴν πρὸς τὴν «κοινὴν πατρίδα». Τῇ ἀληθείᾳ, τίς διαμαρτύρεται παρὰ ταῖς Μεγάλαις Δυνάμεσιν ὅτι ὁ ἐν τῇ Νοτίῳ Βουλγαρίᾳ πληθυσμὸς εἶνε 'Ελληνικός; Αὐτοί! Τίς ὑποκινεῖ νὰ ἀνιδρυθῇ ἐνταῦθα «κράτος ἐν κράτει»; — Αὐτοί! Τίς φέρει μεθ' ἑαυτοῦ δύο διαβατήρια;—Αὐτοί! Τίς προκαλεῖ εἰς βοήθειαν καὶ διὰ τὰ ἐλάχιστα τὴν Εὐρώπην ἢ τὴν 'Ελλάδα;—Αὐτοί! Τίς λειποτακτεῖ; — Αὐτοί! Τίς βούλγαρος ὑπήκοος ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεώς του καθυποβάλλει τὰ αἰσθήματα πιστῆς ὑπακοῆς εἰς Αρχοντα χώρας ἀλλοδαπῆς;—Αὐτοί! Τίς ἀνθίσταται εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου περὶ Εθνικῆς Εκπαιδεύσεως, μισθοδοτῇ διδασκάλους ὑπηκόους ξένους καὶ ἱδρύει σχολεῖα πρὸς πεῖσμα τῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν νόμων;—Αὐτοί: Τίς ἀριθμεῖ μεταξὺ τῶν δημογερόντων του πρόσωπα, ἀπορριφθέντα πολλάκις ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως (ὡς τοῦτο πράττουσι, παραδείγ. χάριν, οἱ ἐν Φιλιππουπόλει Ελληνες μὲ τὸν Ν. Παππαδόπουλον, καταδικασθέντα κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Ρωμυλίας καὶ ἀποτίσαντα τὴν ποινὴν ἐπὶ καταχρήσει ἐν τῇ εἱρκτῇ, ἀλλ' ὅστις ἄλλως φοβερὸς τῶν βουλγάρων διώκτης);—Αὐτοί' Τίς ἐγείρεται κατ' ἀποφάσεώς τινος τῆς Κυβερνήσεως καὶ θέλει νὰ ποιήσηται χρῆσιν ὅπλων, ὡς ἐσκέφθησαν ἐν Φιλιππουπόλει ἐσχάτως νὰ πράξωσι τοῦτο, νὰ ἀνακτήσωνται τὸν ναὸν τῆς «Αγ. Κυριακῆς», ἀλλὰ βραδύτερον ἑπόμενοι ταῖς συμβουλαῖς νουνεχεστέρων, ἐγκατέλειψαν τὴν ἀπόφασίν των ταύτην;—Αὐτοί! Τίς καὶ σήμερον ἔτι διατείνεται ὅτι ἡ πλεονοψηφία ἐν Φιλιππουπόλει εἶνε Ελληνικὴ καὶ ὅτι ὁ νεόδμητος βουλγαρικὸς ἐν Βάρνῃ[1] ναὸς ἐκτίσθη ὑπὸ τῶν Ελλήνων;—Πάλιν αὐτοί! Αλλ' ἰδοὺ καὶ νῦν τὶς ἀποστέλλει ἄνθρωπον εἰς Κωνσταντινούπολιν πρὸς νέας ὁδηγίας ἐκ τοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς 'Ελληνικῆς Πρεσβείας πρὸς περαιτέρω ἐνέργειαν καὶ τίς σχεδιάζει σχέδια νέα καὶ παρασκευάζει βιβλία καὶ ἔγγραφα ψευδῆ, δι ὧν θὰ δυνηθῇ δῆθεν ν' ἀποδειχθῇ δικαστικῶς, ὅτι ἡ μνημονευθεῖσα ἐκκλησία ἐκτίσθη διὰ τῶν χρημάτων μόνον τῶν Κουγιουμτζόγλουδων, Αχλαυλήδων καὶ ἄλλων ὁμοίων καὶ ὅτι ἐκ τῶν Βουλγάρων μόνον εἷς ὁ Βούλκοβιτς εἶχε δώσει **20—30 γρόσια** καὶ ἕτερός τις **8 γρ. πέντε παράδες**;—Πάλιν οὗτοι—αἰωνίως οὗτοι! Καὶ πάντα ταῦτα κ. Σ. κατὰ τὴν ρητορικὴν καὶ λογικὴν τῶν ἐξημμένων κεφαλῶν καὶ παραδειγματικὴν ὑπακοὴν καὶ καλῶς εὐνοουμένην συνοίκησιν» δηλοῦσιν; . . . . . Αλλ' ἐξακολουθῶμεν.

Μετὰ τοῦτο ὁ κ. Σ. λέγει ὅτι πάντη μυθολογικὸν εἶνε τὸ γραφὲν ὑφ' ἡμῶν, ὅτι Ελλην Αρχιερεύς, Γαβριήλ τις, ἐγένετο αἴτιος τοῦ ἐξισλαμισμοῦ τῶν βουλγάρων κατοίκων τῆς Ροδόπης, ὅτι οἱ Ελληνες Αρχιερεῖς μᾶς ἔβλαψαν ὑπὸ ἐθνικὴν ἔποψιν περισσότερον τῶν Τούρκων καὶ ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος διὰ τῶν σκευωριῶν καὶ τῶν δωροδοκιῶν τῶν ἑλλήνων καὶ τοῦ πατριαρχείου των, τόσοι βούλγαροι ἔπεσον θύματα τοῦ δεσμωτηρίου καὶ τοῦ δηλητηρίου. Τελευταίως οὗτος καταλήγει, καυχώμενος ὅτι ἀποφεύγομεν νὰ τῷ ἀπαντήσωμεν περὶ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ γραφέντος ὅτι ἐν Μακεδονίᾳ νῦν ὑπάρχει ἀγὼν ἐθνισμοῦ μεταξὺ τῶν κατοικούντων τὴν χώραν ταύτην ἐθνικοτήτων, καὶ κατ' ἀκολουθίαν ὅτι δῆθεν δὲν ὑπάρχει ἀφορμή, ὅπως ἐν τῷ ἀφορῶντι ἡμᾶς ζητήματι καὶ τὴν Μακεδονίαν ἀναμιγνύωμεν καὶ μετὰ τοῦτο μετὰ μειδιάματος ἐρωτᾷ ἵνα τῷ εἴπωμεν ἵνα δυνηθῇ αὐτοί τε καὶ ἡ ἱ-

(Ας δημοσιευθῇ ὁ κατάλογος τῶν συνδρομῶν. Σ. Οδησ).

---

[1] Σημ. «Σβομποδᾶς» 'Εν Βάρνῃ ὑπάρχουσιν ἓξ ἐκκλησίαι ἑλληνικαὶ καὶ δύω βουλγαρικαί, ὧν ἡ μία ὁμοιάζει σταύλῳ, ἡ δ' ἄλλη νεωστὶ ᾠκοδομήθη. 'Ο κ. Σ** λέγει ὅτι ἡ τελευταία αὕτη ᾠκοδόμηται ὑπὸ τῶν αὐτόθι 'Ελλήνων!

στορικὰ ψευδῆ — πότε καὶ πόθεν ἀνεκαλύψαμεν, ὅτι οὐδὲν ὑπῆρχέ ποτε Πατριαρχεῖον ἐν Ἀδριανουπόλει, ὡς εἴχομεν γράψει, γινομένου θέματος τῶν δολοπλοκιῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Πατριαρχείου.

Ἡμεῖς πρώτιστα θέλομεν ἀπαντήσει εἰς τὸν κ. Σ. ἐπὶ τῶν ἄνω εἰρημένων μικρῶν ζητημάτων, ἃ οὗτος „μυθολογίαν“ ὀνομάζει, ὕστερον δὲ θέλομεν πραγματευθῇ περὶ τοῦ ἑτέρου, δῆλα δὴ τῆς ἱστορίας.

Προκειμένου περὶ τοῦ αἰτίου τοῦ ἐξισλαμισμοῦ τοῦ βουλγαρικοῦ τῆς Ροδόπης πληθυσμοῦ τοῦ ἄνω μνημονευθέντος Ἕλληνος Ἀρχιερέως, ὑποδεικνύομεν τῷ κ. Σ. καὶ τοῖς ὁμοίοις αὐτῷ, μεταξὺ ἄλλων ἱστορικῶν ἀποδείξεων, ἱστορικόν τι ἔγγραφον, ἐπὶ δέρματος, σωζόμενον, εὑρισκόμενον δὲ παρὰ τῷ κ. Ιβ. Βάζωφ. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο εἶνε γεγραμμένον εἰς ἐγχώριον τῆς Ροδόπης ἰδίωμα τῶν Πομάκων, διὰ χονδροειδῶν σλαβικῶν στοιχείων, ἐν ἔτει 1657 ὑπὸ τοῦ αὐτόθι ἱερέως Μεθοδίου Δραγίνωφ. Ἐὰν ὁ κ. Σ. δὲν πιστεύει, τὸ ἔγγραφον ὑπάρχει. Γνωρίζει ἆρά γε ὁ κ. Σ. διατί ἐσυκοφαντήθησαν οἱ ἐν Ροδόπῃ βούλγαροι ὑπὸ τοῦ δαίμονος τούτου πανιερωτάτου Γαβριήλ; Διότι δὲν ἀνεγνώριζον τὴν πνευματικὴν ἀρχὴν τῶν Ἑλλήνων!(2) . . . . . . Ἀλλὰ τίς ἡ ὠφέλεια τῆς ὑπάρξεως τοιούτων γεγονότων μὴ ἐχόντων σημασίαν μηδαμῶς ἀπολύτως πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ κ. Σ. ἀφοῦ ἅπαξ περὶ τούτων σιγὴν ἄγει ἡ ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς Σχολαῖς διδασκομένη ἱστορία, ἣν ὁ κ. Σ. ἐδιδάχθη;

Ὅτι δὲ οἱ Ἕλληνες ἀρχιερεῖς καὶ ὁ ἑλληνικὸς κλῆρος καθόλου ἐγένοντο ἡμῖν πρόξενοι μείζονος βλάβης ὑπὸ ἐθνικὴν ἔποψιν, τῶν τούρκων, προσκαλοῦμεν τὸν κ. Σ. ἵνα, ἐὰν οὗτος εἶνε ἔτι μήτε ἀνήρ, μήτε γυνή, πεπαιδευμένος τε καὶ μή, ἵνα ῥίψῃ βλέμμα τῇδε κἀκεῖσε καὶ ἐπὶ ἄλλης τινὸς ἱστορίας, ἐκτὸς ἐκείνης, ἣν οὗτος ἐδιδάχθη ἢ νὰ ἐρωτήσῃ πρεσβυτέρους τινὰς καὶ νουνεχεστέρους τῶν συμπολιτῶν καὶ ὁμοεθνῶν του, ἵνα πεισθῇ, διότι ἀδυνατοῦμεν νὰ ἐκθέσωμεν ἐνταῦθα ὅλας τὰς παρανομίας (башибозуклица - βασιβοζουκλούκια) καὶ τὰς ἀντιχριστιανικὰς πράξεις σχεδὸν ὅλων τῶν Ἑλλήνων Ἀρχιερέων, ὑφ' ὧν κατηφανίσθη ὁλόκληρον τὸ βουλγαρικὸν ἔθνος, (ὡς καὶ σήμερον ἐν Μακεδονίᾳ) ἐπὶ 130—140 ἔτη.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ ὅτι πλεῖστοι τῶν ὁμοεθνῶν ἡμῶν κατὰ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα, θύματα ἔπεσον τῶν δωροδοκιῶν καὶ μηχανορραφιῶν τοῦ πατριαρχείου καὶ τῶν ἑλλήνων ἐν γένει, χωρὶς νὰ ἐκταθῶμεν κατὰ μῆκος καὶ πλάτος, ἀρκούμεθα νὰ ὑπομνήσωμεν τὴν δηλητηρίασιν τῶν ἀδελφῶν Μιλαδίνωφ(3)

Περὶ Μοκεδνίας καὶ τῶν αὐτόθι δεινοπαθημάτων τῶν βουλγάρων ὑπὸ τῶν Γραικῶν καὶ τῶν Γραικῶν Ἀρχιερέων ἐγράψαμεν τοσάκις, ὥστε δὲν ἐννοοῦμεν πρὸς τί πλέον νὰ γράψωμεν, διὰ νὰ μένῃ εὐχαριστημένος ὁ κ; Σ. Ἡμεῖς λέγομεν αὐτῷ ὅτι οἱ σύλλογοι ὑμῶν καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ἐκεῖ καταπιέζουσι τὸν βουλγαρικὸν πληθυσμὸν κατὰ βαρβαρώτατον τρόπον· οὗτος δὲ ἀπαντᾷ.

Τί ἐστὶ τοῦτο, ἐκεῖ ὑπάρχει ἀγών! ἡμεῖς ἀναφέρομεν ἀδίκως αὐτῷ παράδειγμα, ὅτι τῶν ἑλλήνων προσφερομένων ἀδίκως καὶ ἀπανθρώπως τί κάθηται καὶ ὁμιλεῖ ἐν ὀνόματι τοῦ δικαίου· οὗτος πάλιν λέγει, ὅτι τὸ δίκαιον δι' ἡμᾶς τοὺς ἕλληνας παρίσταται ὑπὸ δύο μορφὰς ἐκεῖ ἔνθα δυνάμεθα νὰ καταπατήσωμεν τὸν ἀνυπεράσπιστον, ἡμεῖς ἀνηλεῶς καταπατοῦμεν αὐτόν, διότι τὸ δίκαιον συνίσταται ἐν τῇ ἰσχύϊ. Ἔνθα ὅμως ἀδυνατοῦμεν νὰ χορεύσωμεν τὸν ἵππον ὡς θέλομεν, ἔστω καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀφορμῆς, πρέπει νὰ ὀλοφυρώμεθα καὶ νὰ φωνασκῶμεν, ὅτι τὸ δίκαιον ἡμῶν κατεπατήθη ὑπὸ τοῦ ἰσχυροτέρου, *διότι τοιοῦτος εἶναι ὁ ἐθνικὸς ἡμῶν χαρακτήρ!* (4)

Περὶ τοῦ γραφέντος πάλιν ἐν τῷ πρώτῳ ἡμῶν ἄρθρῳ περὶ ἐθνικοῦ ἡμῶν Πατριαρχείου ἐν Ἀδριανουπόλει, ἡμεῖς θέλομεν παρακαλέσει τὸν κ. Σ. νὰ εὐαρεστηθῇ νὰ θέσῃ τὰ διοπτρά του καὶ ἀναγνώσῃ ἅπαξ ἔτι τὴν ἐπιστολὴν ἡμῶν κάλλιον, ὅτι ἡμεῖς ἐγράψαμεν ἐν τῇ Ἀχρίδι (Охридъ) (5) ἀλλ' οὐχὶ ἐν Ἀδριανουπόλει, ἐκτὸς ἐὰν καὶ τότε εἴπῃ ὅτι παρ' ἡμῶν καὶ πάλιν ἐπενοήθη.

(ἀκολουθεῖ)

---

(2) Εἶπε κ. Α. αὐτὸ διὰ τῆς ἱστορίας; [illegible] . . . . (Σ. Σ. Ο.)

(3) Καὶ ὅλα αὐτὰ βλέπετε εἶναι ἱστορία, ἀκαδημαϊκῶν περιβεβλημένη κῦρος. (Σ. Σ. Ο.)

(4) Αὐτὸ διὰ τὸ εἴπετε ὑμεῖς κ. Α. ἡμεῖς, νομίζω, εἴπομεν τὸ ἐναντίον!

(5) Ἄλλη καὶ πάλιν ἱστορικὴ παραμόρφωσις του κ. Α.

Ο ΛΟΝΔΙΕΙΟΣ „ΧΡΟΝΟΣ“ ΚΑΙ ΟΙ ΓΑΜΟΙ

Ὁ "Χρόνος„ θεωρεῖ ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ περίεργον τὴν σύμπτωσιν ὅτι ἐνῷ ἐν Ρώμῃ οἱ ἀργυροῖ γάμοι τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους επανηγυρίζοντο διὰ νέας ἐκδηλώσεως τῆς γερμανοϊταλικῆς συμμαχίας, ἐν ἑτέρᾳ ἰταλικῇ πόλει Γερμανὸς πρίγκηψ, κυβερνῶν τὴν Βουλγαρίαν ἐπινεύσει τῆς τριπλῆς συμμαχίας, ἐνυμφεύετο τὴν θυγατέρα ἡγεμόνος, ὅστις τὸν θρόνον ἀπώλεσε χάριν τῆς ἰταλικῆς ἑνότητος. Ἡ πολιτικὴ σημασία τοῦ συνοικεσίου ἔγκειται, κατὰ τὸ ἀγγλικὸν φύλλον, εἰς τοῦτο, ὅτι "περιάγουσα τὸν πραγματικὸν ἀλλὰ μὴ ἀνεγνωρισμένον ἡγεμόνα τῆς Βουλγαρίας εἰς στενοτέραν συνάφειαν πρὸς τὴν αὐστριακὴν αὐλὴν ἐπιρρωνύει τὸ ἐπὶ τῆς Βουλγαρίας κράτος τοῦ καθολικισμοῦ.„ Τὴν ἐπίμονον αἴτησιν τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ περὶ τοῦ θρησκεύματος τοῦ διαδόχου ἄρθρου τοῦ βουλγαρικοῦ Συντάγματος εὑρίσκει ὁ "Χρόνος„ φυσικὴν "ἀφοῦ ἡ ἡγεμονὶς εἶναι Βουρβώνη ἐκ Βουρβώνων, κατάγεται δὲ καὶ πατρόθεν καὶ μητρόθεν ἐξ ἡγεμόνων, οἵτινες ἀπώλεσαν τοὺς θρόνους των ὡς ὑπεράγαν κληρικόφρονες„. Τὸ ἄρθρον περαίνει τὰ ἑξῆς. "Ἀρίστη ἀπόδειξις ὅτι ἡ τάξις ἐν Βουλγαρίᾳ οὐδένα διατρέχει κίνδυνον εἶναι ἡ μακρὰ ἀπουσία, οὐ μόνον τοῦ πρίγκηπος, ἀλλὰ καὶ τοῦ Σταμπούλωφ, οὗ ἡ διαυγὴς διάνοια καὶ ἡ στιβαρὰ χεὶρ συντέλεσαν τοσοῦτον ὅπως ὁ μὲν ἡγεμὼν μείνῃ ἐπὶ τοῦ θρόνυ μὴ ὑποκύψῃ δ' ἡ χώρα εἰς τὴν Ρωσσίαν. Ὁ Σταμπούλωφ θὰ ἐπανέλθῃ ἰσχυρότερος, διότι ὑπῆρξεν ἐν Ἰταλίᾳ ἡ δεξιὰ τοῦ ἡγεμόνος χείρ, ἔτυχε δ' ἐν Βιέννῃ ἀκροάσεως παρὰ τοῦ Αὐτοκράτορος καὶ συνδιελέχθη διὰ μακρῶν καὶ οἰκείως πρὸς τὸν Καλνόκην. Ἡ διαγωγὴ τοῦ στρατοῦ εἶναι ἀνεπίληπτος, ὁ δὲ λαὸς διάκειται, φυσικῷ τῷ λόγῳ, εὐμενῶς πρὸς κυβέρνησιν εἰς ἣν ὀφείλει ἑξαετῆ εἰρήνην καὶ εὐημερίαν. Ὅτι ἡ Βουλγαρία ἄρχεται ἐμπνέουσα ἐμπιστοσύνην, οὐ μόνον εἰς τοὺς πολιτικούς, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς τραπεζίτας, ὧν ἡ ὑποστήριξις οὐχὶ ἐλάσσονα ἔχει ἀξίαν, ἀποδεικνύει ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἐν Βερολίνῳ δανείου. Ἐπρόκειτο ἀληθῶς περὶ ποσοῦ μικροῦ ὑπερβαίνοντος τὸ ἓν ἑκατομμύριον λιρῶν· ἀλλ' οἱ τραπεζῖται οὔτε τοῦτο θὰ ἐχορήγουν, ἐὰν μὴ ἦσαν βέβαιοι περὶ τῆς στερεότητος τοῦ καθεστῶτος. Ἑτέρα ἀπόδειξις τῆς ἐπὶ τὸ μέλλον τῆς Βουλγαρίας ἐμπιστοσύνης τῶν εἰδημόνων καὶ δυναμένων νὰ κρίνωσιν εἶναι ἡ ὑπὸ τοῦ Βίσμαρκ ἀγορὰ βουλγαρικῶν χρεωγράφων. Ἡ Ἀγγλία, ὡς πολλάκις εἴπομεν, ἐπιθυμεῖ νὰ βλέπῃ τὴν Βουλγαδίαν ἰσχυράν, καλῶς κυβερνωμένην καὶ προκόπτουσαν, ἐξησφαλιζομένην δ' οὕτως ἄριστα τὴν ἀνατολικὴν εἰρήνην, συγχαίρομεν δὲ τὸν πρίγκηπα ἐπὶ τοῖς γάμοις του, ἐπὶ τῇ προσδοκίᾳ ὅτι θὰ ἐνισχυθῇ οὕτως ἡ πρὸς αὐτὸν ἀγάπη καὶ ἐμπιστοσύνη τοῦ λαοῦ του, συντελοῦσα εἰς τὴν εὐημερίαν τῆς Βουλγαρίας καὶ τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου.

ΑΙ ΕΓΓΥΗΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ

Ἰδοὺ ἡ ἐξ Ἀθηνῶν ἐπιστολὴ ἣν ἐδημοσίευσεν ἡ "Πολιτικὴ Ἀνταπόκρισις„ τῆς Βιέννης ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου:

"Πολλαὶ ξένεαι ἐφημερίδες ἰσχυρίσθησαν ὅτι διεθνὴς ἔλεγχος ἤθελεν εγκατασταθῇ ἐνταῦθα διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων οἵτινες δοθήσονται ὡς ἐγγύησις τοῦ νέου δανείου τοῦ νῦν ὑπὸ διαπραγμάτευσιν ἐν Λονδίνῳ. Ὁ ἀνταποκριτής σας δύναται νὰ βεβαιώσῃ ὅτι ἡ εἴδησις αὕτη εἶναι ἐστερημένη πάσης ὑποστάσεως καὶ ὅτι οὐδέποτε ἐγένετο λόγος περὶ ἀμέσου ἀναμίξεως τῶν δανειστῶν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ ἐσωτερικὰ πράγματα αὐτῆς. Εἶναι βέβαιον ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἥτις ἔχει ἀνάγκην τοῦ δανείου τούτου ὅπως συμπληρώσῃ τὸ οἰκονομικὸν πρόγραμμα αὐτῆς, εἶναι ἑτοίμη νὰ δώσῃ πᾶσαν δυνατὴν ἐγγύησιν. Ἀλλ' οὔτε οἱ δανεισταὶ ἐφαντάσθησάν ποτε νὰ ζητήσωσι τὴν ἐγκατάστασιν τοιαύτης ἐπιτροπῆς ἐλέγχου, οὔτε ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις θὰ ἠδύνατο νὰ παραδεχθῇ τοιαύτην ἀξίωσιν, ἀφοῦ ἡ Ἑλλὰς μέχρι τοῦδε ἀνελλιπῶς ἐξεπλήρωσε τὰς πρὸς τοὺς δανειστὰς ὑποχρεώσεις αὐτῆς. Ὡς ἐκ τούτου, φαίνεται ὅτι πρόκειται περὶ μέτρου οἰκονομικοῦ τοσοῦτον εὐφυοῦς ὅσον καὶ πρακτικοῦ. Ὁ νόμος περὶ εἰσπράξεως φόρων τινων εἰς χρυσόν, ἰδίως τῶν προωρισμένων νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς ἐγγύησις τοῦ νέου δανείου ὁρίζει ὅτι οἱ φορολογούμενοι δύνανται νὰ ἐνεργῶσι τὰς πληρωμὰς διὰ γραμματίων ἐξαργυρωτέων εἰς χρυσόν. Θὰ ἠδύνατο λοιπὸν ἡ Τράπεζα ἡ ἐπιφορτισθησομένη τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ νέου δανείου νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ἐκδίδῃ τοιαῦτα γραμμάτια καὶ νὰ θέτῃ αὐτὰ εἰς κυκλοφορίαν μεταξὺ τῶν ἐν λόγῳ φορολογουμένων. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου αἱ ὑπέγγυοι πρόσοδοι θὰ εἰσέρχωνται ἀπ' εὐθείας εἰς τὰ ταμεῖα τῶν δανειστῶν„.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

☞ Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἁγ. Γεωργίου ἡ "Ὀδησσὸς„ τὸ προσεχὲς Σάββατον δὲν θὰ ἐκδοθῇ.

ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ ΤΗΣ ΒΟΥΓΑΡΙΑΣ.

Τὸ «Πρακτορεῖον Στεφάνι» πληροφορεῖται τηλεγραφικῶς ἐκ Λούκης ὅτι ἀνακριβὴς ἡ εἴδησις καθ' ἣν ὁ δοὺξ τῆς Πάρμης καὶ ὁ κόμης τοῦ Βάρυ διηρμήνευσαν τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁ ἡγεμὼν τῆς Βυλγαρίας θὰ κηρύξῃ ὁσονούπω ἑαυτὸν ἀνεξάρτητον καὶ θὰ προαχθῇ εἰς βασιλέα.

⁂

ΕΚΛΟΓΑΙ ΕΝ ΒΟΥΓΑΡΙΑι.

Αἱ ἐκλογαὶ διεξήχθησαν καθ'ὅλην τὴν Βουλγαρίαν ἐν ἄκρᾳ τάξει. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐκλογῶν, τὰ μέχρι τοῦδε γνωσθέντα, ἀποδίδουσι νίκην εἰς τοὺς κυβερνητικοὺς ὑποψηφίους. Ἐν Σοφίᾳ ἡ συμμετοχὴ ἦτο διπλασία ἢ κατὰ τὰς προγενεστέρας ἐκλογάς. Πάντες οἱ ὑπουργοὶ καὶ ἄλλοι κυβερνητικοὶ ὑποψήφιοι ἐξελέγησαν. Μετὰ τὴν ψηφοφορίαν οἱ ἐκλογεῖς παρήλασαν, ἡγυμένης μουσικῆς, ἐνώπιον τῶν οἰκιῶν τῶν ,ὑπουργῶν οὓς ἐνθουσιωδῶς ἐπευφήμησαν.

⁂

ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ.

Ἐν Σοφίᾳ ἐξελέγησαν οἱ ὑπυργοὶ κ. κ. Σταμπολῶφ, Γ. Ζήβκωφ, Δ. Γραίκωφ, Ἰβὰν Συλαμπάσεφ, Π. Σλαύκωφ καὶ οἱ κ. κ. Δ. Πετκώφ, Χρ. Ἀγγελῶφ, Ἠλ. Σαράκωφ. Ν. Πετρούνωφ, Μ. Σίμωφ.

⁂

Ἐν Στενημάχῳ ἐξελέγησαν: Σωτήριος Ἀντωνιάδης ἰατρός. Κώστας Ζαπράνωφ, Ζέλιο Μλαδένωφ, Δημ. Πασῶφ, Γεώργης Κοβάτσεφ, Παναγ. Σρέμπεφ Ἰβὰν Σιρὰκ καὶ Ψ. Δημήτρης Διβιτζῆ.

⁂

Η ΗΓΕΜΟΝΙΣ,

Ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Ξένων» χαράσσει τὰς ἀκολούθους γραμμὰς περὶ τῆς Α. Β. Ὑψ. τῆς ἡγεμονίδος Μαρίας Λουΐζης.

«Ἡ ἡγεμονὶς Μαρία Λουΐζα κληρονομεῖ ἐκ τῆς περιουσίας τῆς μητρός της Μαρίας τῶν ἐκ Σικελίας Βουρβόνων, δὲν λαμβάνει δὲ σημαντικὴν προῖκα ἐκ τοῦ πατρός της τοῦ δοκὸς τῆς Πάρμας, ὅστις ἐλθὼν εἰς δεύτερον γάμον, μετά τινων ἐτῶν χηρείαν, ἔχει δεκατέσσαρα τέκνα.

«Ἡ νεαρὰ ἡγεμονὶς εἶνε ἀνεψιὰ τοῦ κόμητος τοῦ Σαμβόρ Ἡ ἀνατροφή της εἶναι λίαν ἐπιμεμελημένη. Λαλεῖ καὶ γράφει μετὰ πολλῆς εὐχερίας τὴν γαλλικήν, τὴν ἀγγλικήν, τὴν γερμανικήν, τὴν ἰταλικὴν καὶ τὴν ἰσπανικήν.

«Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὰ φυσικὰ αὐτῆς προτερήματα ἡ Μαρία Λυΐζα ἔχει χάριτα. Ἡ φυσιογνωμία της εἶναι πνευματώδης, μεγάλοι δὲ μαῦροι ὀφθαλμοὶ προσδίδυσιν αὐτῇ ζωηρότητα.

⁂

Η ΤΡΑΠΕΖΑ.

Ἡ βιενναία «Πολ. Ἀνταπόκρισις» διαψεύδει τὴν πρό τινος διαδοθεῖσαν φήμην περὶ ἱδρύσεως ἐν Σοφίᾳ Ἀγγλο-βουλγαρικῆς Τραπέζης, ἱδρύσεως σχεδιαζομένης δῆθεν ὑπὸ τῆς Λάδερμπαγκ. Βεβαιοῦται ὅμως ὅτι ἐσχηματίσθη ἐν Λονδίνῳ συνδικάτον, οὗ μετέχουσιν ἡ Ὀθωμανικὴ Αὐτοκρατορικὴ Τράπεζα πολλαὶ ἀγγλικαὶ Τράπεζαι ὡς καὶ ἡ Λάδερμπαγκ, σκοποῦ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ βουλγ. δανείου ἐν τῇ ἀγγλικῇ ἀγορᾷ.

* * *

ΤΑ ΓΑΜΗΛΙΑ ΔΩΡΑ.

Λαμπρὰ καὶ πολυτελῆ ὑπῆρξαν τὰ γαμήλια δῶρα, ἅτινα ἔλαβεν ἡ νέα ἡγεμονὶς τῆς Βουλγαρίας. Ὁ γαμβρὸς ἐχάρισεν αὐτῇ βασιλικὸν στέμμα συγκείμενον ἐξ ἀδαμάντων καὶ σμαράγδων, ὧν ἐν μέσῳ ἐξαστράπτει μέγας σάπφειρος, ἀδαμάντινα ἐνώτια, ἅτινα ἀνῆκον ἄλλοτε εἰς τὴν βασίλισσαν τῆς Γαλλίας Μαρίαν Ἀντωνιέτταν, περιδέραιον ἐξ 190 ἀδαμάντων καὶ 29 σμαράγδων, διάδημα ἐκ χρυσῶν φύλλων καὶ ἀνθέων ἐξ ἀδαμάντων, πόρπην ἐκ μεγάλου σαπφείρου, πολλὰ ἄλλα ψέλια καὶ ἐνώτια καὶ θαυμάσια φλαμανδικὰ τρίχαπτα. Τοῦ δουκὸς τῆς Πάρμας τὸ δῶρον πρὸς τὴν θυγατέρα του ἦτον κόσμημα ἐξ εὐμεγέθους σαπφείρου κυκλουμένου ὑπὸ ἀδαμάντων. Ἡ πενθερὰ πριγκήπισσα Κλημεντίνα προσέφερε περιδέραιον ἐκ τεσσάρων σειρῶν μαργαριτῶν καὶ ἐξαίσια τρίχαπτα, ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας Βικτορία κατάγλυφον ἀμφορέα, οἱ δ' ἀδελφοὶ τῆς νύμφης ἀδαμαντίνην λοφιάν, ὁ κόμης Βάρδης μεγαλοπρεπὲς ψέλιον καὶ ὁ Δὸν Κάρολος τῆς Ἰσπανίας τρίχαπτα φέροντα τὸ ἱσπανικὸν καὶ τὸ βουλγαρικὸν στέμμα. Τὸν γάμον ἐτέλεσεν ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς Λούκκας, ἀπευθύνας καὶ προσφώνησιν εἰς τοὺς νεονύμφους, ὁ δὲ ἡγεμὼν ἐν τῇ προπόσει του ἐκαυχήθη ὅτι καὶ εἰς τὰς φλέβας ὡς εἰς τὰ τῆς νύμφης ῥέει τὸ αἷμα τοῦ Ἁγίου Λουδοβίκου.

* * *

Η ΠΟΛΙΣ ΣΟΦΙΑ

Τὸν θαυμασμὸν ἐκίνησεν ἐν Παρισίοις τὸ πρὸς τὸ ἡγεμονικὸν ζεῦγος γαμήλιον δῶρον τῆς πόλεως τῆς Σόφιας ἀργυρᾶ ἐπιτραπέζιος συσκευή, ἀποτελουμένη ἐκ καλλιτεχνικῶς ἐπεξειργασμένων ἀνθοδοχείων καὶ κηροπηγείων καὶ παροψίδων καὶ τρυβλίων πρὸς χρῆσιν πεντήκοντα συνδαιτημόνων.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

— —

ΑΙ ΕΝ ΙΤΑΛΙᾼ ΕΟΡΤΑΙ

Κατὰ τὸ μέγα γεῦμα ἐν τοῖς ἀνακτόροις, τὴν ἡμέραν τῶν ἀργυρῶν γάμων ὁ ἑλλ. βασιλόπαις Γεώργιος ἐκάθητο εἰς τὰ δεξιὰ τῆς βασιλίσσης τῆς Ἰταλίας, εὐθὺς μετὰ τὸν Γερμανὸν αὐτοκράτορα καὶ τὴν δούκισσαν τῆς Ἀόστης. Ὁ βασιλεὺς Οὐμβέρτος ἀπένειμεν εἰς τὸν Ἕλληνα βασιλόπαιδα καὶ εἰς τὸν ἡγεμόνα τοῦ Μαυροβουνίου τὸ ἀνώτατον παράσημον τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

* * *

ΗΓΕΜΟΝΙΚΟΝ ΣΥΝΟΙΚΕΣΙΟΝ

Ἰταλικὰ φύλλα γράφουσι καὶ πάλιν ὅτι ὁ πρίγκηψ τῆς Νεαπόλεως θὰ μνηστευθῇ προσεχῶς τὴν θυγατέρα τοῦ πρίγκηπος τῆς Οὐαλίας Βικτορίαν. Ἐξ ἄλλων ἀπόψεων τὸ συνοικέσιον πρὸς Αγγλίδα πριγκήπισσαν θὰ ἦτον ἐν Ἰταλίᾳ δημοτικώτατον· ἀλλὰ τὸ ζήτημα τῆς θρησκείας θὰ παρεμβάλῃ πιθανῶς προσκόμματα, νέαν δὲ ἀφορμὴν μεμψιμοιριῶν θὰ ἔδιδεν εἰς τὸ Βατικανὸν ἡ ἐγκατάστασις ἀλλοδόξου ἡγεμονίδος ἐν αὐτῇ τῇ Ρώμῃ

* * *

ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ

Ο μητροπολίτης Ἀθηνῶν ἀπηύθηνεν εἰς τὸν ἐν Ἐνετίᾳ πρόξενον τῆς Ἑλλάδος κ. Τυπάλδον Σορέστην ἐπιστολὴν διαβιβάζουσαν τὰς θερμὰς εὐχαριστίας τῆς ὑπὲρ τῶν Ζακυνθίων ἐπιτροπῆς πρὸς τοὺς ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ προθύμως ἐπιτελέσαντας τὸ φιλανθρωπικὸν αὐτῶν καθῆκον καὶ σπεύσαντας εἰς ἀνακούφισιν τῶν παθόντων.

* * *

ΕΝ ΤΟΥΡΚΙᾼ

Κατὰ τὸν «Αἰῶνα» τῶν Παρισίων, ἐκ τῶν 100,000 ὁμολογιῶν ἃς ἐξέθηκεν εἰς ὑπογραφὴν ἡ Εταιρία ἡ ἀναλαβοῦσα τὴν στρῶσιν τοῦ σιδηροδρόμου Κωνσταντινουπόλεως Θεσσαλονίκης, ὑπεγράφησαν μόνον 19 χιλιάδες. Η ἐπὶ τῆς ἐκδόσεως τῶν ὁμολογιῶν ἐπιτροπὴ προτίθεται νὰ κρατήσῃ τοὺς ἐναπολειφθέντας τίτλους, ἵνα εἰ δυνατὸν ἐκποιήσῃ αὐτοὺς ἐκ διαλειμάτων ἐν τῇ χρηματιστικῇ ἀγορᾷ.

ΑΡΜΕΝΙΚΑ

Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ πρακτορείου Χαβᾶς ἐκ Λονδίνου, ὁ Γλάδστων, δεχθεὶς πρό τινων ἡμερῶν εἰς ἀκρόασιν μετ' ἄλλων μελῶν τῆς Αγγλοαρμενικῆς Εταιρίας τὸν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως Αρμένιον πρόσφυγα Τσεράζ, καθηγητὴν ιῦν τῶν ἀνατολικῶν γλωσσῶν ἐν τῷ Πανεπιστιμίῳ τῆς Οξφόρδης, εἶπε· «Δέεσθε τοῦ Θεοῦ νὰ περατωθῇ ταχέως τὸ ζήτημα τῆς ἰρλανδικῆς αὐτονομίας! Τότε ἔστε βέβαιοι ὅτι θὰ μεριμνήσω περὶ τῆς ὑμετέρας πατρίδος καὶ θὰ φροντίσω νὰ βελτιωθῇ ἡ τύχη τῶν δυστυχῶν ὑμῶν συμπολιτῶν».

ΓΛΩΣΣΟΛΟΓΙΚΑ

Ο μέγας γλωσσολόγος Μαξ Μύλλερος (υἱὸς τοῦ ἀθανάτου φιλέλῆνος καὶ ποιητοῦ τῶν ἑλληνικῶν ᾀσμάτων Γουλιέλμου Μυλλέρου) καταβαίνει προσεχῶς ἐξ Οξωνίας εἰς Ἀθήνας, ἵνα διατρίψῃ αὐτόθι ἡμέρας τινάς. Ο Μύλλερος εἶναι Γερμανὸς τὸ γένος ἀλλ' ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας διατρίβει ἐν Αγγλίᾳ, διδάσκων ἐν τῷ περιπύστῳ Πανεπιστημίῳ τῆς Οξωνίας ὡς καθηγητὴς τῆς γλωσσολογίας. Αγγλία καὶ Γερμανία ἐναμίλλως σεμνύνονται ἐπὶ τῷ μεγαλωνύμῳ ἀνδρί, ὅστις εἶναι ἀναντιρρήτως ἐκ τῶν μεγίστων γλωσσολόγων ἁπάντων τῶν αἰώνων, συγγραφεὺς ὀγδοήκοντα θαυμαστῶν πονημάτων, μεθηρμηνευμένων τῶν πλείστων εἰς τὰς κυριωτέρας εὐρωπαϊκὰς γλώσσας. Ἵνα λάβῃ ὁ ἀναγνώστης ἔννοιαν τῆς μεγάλης τιμῆς καὶ αὐθεντίας ἧς ἀπολαύει ὁ Μὰξ Μύλλερος, ἀρκεῖ νὰ μνημονεύσωμεν ὅτι ὁ Γερμανὸς αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἐπέστειλε πρὸς αὐτὸν τὴν εἰκόνα του μετὰ τῆς ἀναθηματικῆς ἐπιγραφῆς ὅτι ἐναβρύνεται ἐπὶ τῇ φιλίᾳ του. Οὐδαμῶς δὲ ἀμφιβάλλομεν ὅτι ὁ ἀνὴρ θὰ τύχῃ ἐν Ἀθήναις περιποιήσεως καὶ φιλοξενίας, ἀναλόγου πρὸς τὸ μέγα αὐτοῦ ἐν τῇ ἐπιστήμῃ ἀξίωμα καὶ πρὸς τὰς ἀνεπιλήστους πρὸς τὸν ἑλληνικὸν ἀγῶνα ὑπηρεσίας τοῦ ἀειμνήστου πατρός του.

Η ΔΙΕΥΘΕΤΗΣΙΣ—Κατὰ τὸν "Ημ Τηλέγραφον„, ἡ ἔρις τῆς Πύλης πρὸς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀμερικανικὴν πρεσβείαν διηυθετήθη φιλικῶς. Ο Σουλτάνος ἐξέφρασε πρὸς τὸν Αμερικανὸν πρέσβυν τὴν λύπην του ἐπὶ τῷ ἐμπρησμῷ τοῦ ἐν Μερσιβὰν Λυκείου καὶ ὑπεσχέθη ὅτι οἱ μὲν ἐμπρησταὶ θὰ τιμωρηθῶσι, θὰ καταβάλῃ δ' ἡ Πύλη τὴν ὀφειλομένην ἀποζημίωσιν.

ΕΛΛΗΝ. ΔΑΝΕΙΟΥ

Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ «Ν. Ελ. Τύπου» ἐκ Λονδίνου αἱ διαπραγματεύσεις περὶ τῆς συνομολογήσεως τοῦ νέου ἑλληνικοῦ δανείου εἶναι ἐν τῷ τελειοῦσθαι. Βεβαιοῦται ὅτι τὸ δάνειον θὰ πραγματοποιηθῇ μόνον ἐν Λονδίνῳ, οὐδαμῶς σκοπουμένων τῶν ἄλλων ἀγορῶν. Τὸ τραπεζικὸν κατάστημα «Χάβρο καὶ Υἱοὶ» ἀναλαμβάνει τὴν ἔκδοσιν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΟΔΗΣΣΟΥ

— —

Ἀθῆναι 20 Ἀπριλίου — Ἡ Α. Β. Υ. ὁ Ἡγεμὼν Φερδινάνδος ἐκ τῆς Κορίνθου μετέβη εἰς Δελφούς, μετὰ ταῦτα θὰ μεταβῇ εἰς τὴν Ὀλυμπίαν. Αἱ Αὐτῶν Ὑψηλότητες δὲν θὰ ἔλθωσιν εἰς Ἀθήνας. Ἡ Ἀμφιτρίτη περιμένει ἐν Πάτραις.

Κωνσταντινούπολις αὐθημερὸν — Ὁ Σουλτάνος ἐδέχθη τὴν Κυριακὴν τὸ ἑσπέρας τὸν Μάρκοβιτς λαμπρὰν ὑποδοχὴν, ἀπένειμε δὲ αὐτῷ τὴν ταινίαν τοῦ Μετζηδιέ, ἔδωκεν δὲ εἰς διάθεσίν του ἀνακτορικὴν ἅμαξαν.

Βουκουρέστιον αὐθημερὸν — Ἡ ἐπίσημος ἐφημερὶς δημοσιεύει τὴν κατάργησιν τῶν μέτρων τῆς καθάρσεως, τῶν τηλεγραφηθέντων τὸ Σάββατον.

Ἡ βασίλισσα Ναθαλία ἀφίκετο τὴν πρωΐαν, ἐχαιρετίσθη ἐν τῷ σταθμῷ ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Βλαδέσκου, ἀρχηγοῦ τοῦ στρατιωτικοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ πλείστων προσώπων. Ἀνεχώρησεν ἀμέσως διὰ τὴν ἔπαυλιν Βίδρα πλησίον τοῦ Βουκουρεστίου, παρὰ τῷ κυρίῳ Καταρτζῇ.

Λονδῖνον — Ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων ὁ Γλάδστων ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Αγγλία θὰ ἠδύνατο νὰ συγκαλέσῃ συνδιάσκεψιν τῶν Μ. Δυνάμεων καὶ τῆς Τουρκίας περὶ τοῦ Αἰγυπτιακοῦ ζητήματος, ἀλλ' ἕνεκα τῶν γεγονότων τοῦ Ἰανουαρίου δέον ἡ Αγγλία νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν πραγμάτων ἐν τῇ φυσικῇ των πορείᾳ.

Σπέτσια — Οἱ κυρίαρχοι τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Γερμανίας ἐξέδραμον διὰ θαλαμηγοῦ ἐν τῷ κόλπῳ, κατέβησαν εἰς τὴν Παλμαρίαν. Ἐν τῷ ναυστάθμῳ μεγάλαι ἐπευφημίαι καὶ ἐνθουσιασμός.

Βιέννη — Κατ' ἀνακοινώσεις τῆς Πολιτικῆς Ανταποκρίσεως ἐκ Σοφίας, διαβεβαιοῦσιν ὅτι ὁ ἡγεμὼν Φερδινάνδος οὐδέποτε προὐτίθετο σοβαρῶς νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Κωνσταντινούπολιν, οὔτε ὁ Ηγεμὼν οὔτε ἡ κυβέρνησις ἐπὶ τούτῳ ἔκαμον διαβήματα ὑπολογίζων ὅτι ὅλως ἀκατάλληλος εἶνε ἐπίσημος ὑποδοχή, ὅτι δὲ δι' ἰδιωτικῆς ὑποδοχῆς, οὐδεμία ὑπηρεσία θὰ ἀπεδίδετο εἰς τὸν πρίγκηπα.

ΠΩΛΗΣΕΙΣ ΒΑΓΩΝΙΩΝ

	Βαγ.	Λιβ.	φρ.	χρ.
Ραζ. . . .	1	56	8	55
„ . . .	1	57	8	80
„ . . .	2	$55^1/_4$	8	45
Κασ. . . .	1	56	8	55
„ . . .	3	$54^1/_4$	8	10
„ . . .	1	$56^1/_2$	8	70
» . . .	2	$54^1/_4$	8	10
» . . .	1	$54^1/_4$	8	10
„ . . .	1	$55^1/_2$	8	45
Προβ. . . .	2	$56^1/_4$	8	65
» . . .	1	$57^1/_4$	8	85
„ . . .	1	$57^1/_2$	8	95
» . . .	1	$57^1/_4$	8	80
Ρ. Κ. . . .	3	$56^3/_4$	8	70
Καλαμ. . .	3	—	6	30

Βάρνα τῇ 21 Ἀπριλίου 93.

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΒΟΥΛΓ. ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ Βάρνα, 21 Ἀπριλίου 1893.

Ἐπικαταλλαγὴ (**agio**) Πωλήσεις, ἀργ. μὲ χρυσὸν 2 90 Ἀγορὰ » » » 3 15	ἀγορὰ εἰς χρυσὸν		πωλήσεις εἰς χρυσὸν		Συναλλάγματα εἰς χρυσὸν	
	λέβα	ἐκ.	λέβα	ἐκ.	**λέβα**	ἐκ.
Ρωσσίας χαρτ. ρούβλια . . . . 100 . .			270	—	263	50
» φράγκ. χρυσᾶ . . . . . 100 . .	—	—	101	25	—	—
Αὐστρίας χάρτ. φιωρ. . . . . . 100 . .	206	5	207	40	206	70
» φράγκ. χρυσᾶ . . . . 100 . .			100	20	—	—
Γερμανίας μάρκ. . . . . 100 . .	122	80	123	80	123	30
» φρ χρυσᾶ . . . . 100 . .	—	—	100	30	—	—
Γαλλίας Βελγίου Ἰταλίας Ἐλβετ. } φράγκα χρυσᾶ . . . 100 . .	99	90	100	25	100	—
Ἀγγλίας λίρα στερλ. . . . . . . 1 . .	25	14	25	20	25	17
» φράγ. χρυσᾶ . . . . . 100 . .	—	—	100	40	—	—
Τουρκίας λίρα τουρκ. . . . . . 1 . .	—	—	22	78	22	70
» φράγ. χρυσᾶ . . . . . 100 . .	—	—	100	20	—	—
Σερβίας Ρουμανίας } φράγκα χρυσᾶ . . 100 . .	—	—	100	25	—	—
Τραπεζ. Ἀγγλίας, Γαλλίας Γερμανίας, Βελγίου καὶ Ἐλβετίας	99	50	100	—	—	—
Εἰκοσόφραγκον ἐν Βιέννῃ fl. . $9.75\ ^1/_2$						

Ὁ ἐλάχιστος ὅρος διὰ τὰς ἄνω ἐπικρατείας εἶναι 0.50 ἑκατοστά. Διὰ τὴν Τουρκίαν 1 λέβον
Προμήθεια δι' ἀποστολὰς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἡγεμονίας $1/_{10}$ %. Ἐλάχιστος ὅρος 2.50 ἐκ

ΑΝΔΡΕΟΥ Π. ΚΑΜΠΑ
ΕΝ ΚΑΝΤΖΑ (Ἀττικῆς)

ΚΟΝΙΑΚ
ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1882
ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1885
ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1887
ΓΝΗΣΙΟΝ ΠΑΛΑΙΟΝ

Εἰς φιάλας καὶ βαρέλλια
ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΜΕΝΟΝ ΕΚ ΓΝΗΣΙΑΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΣΤΑΦΥΛΗΣ

Διὰ παραγγελίας ἀπευθυντέον πρὸς τὸν ἀντιπρόσωπον διὰ τὴν Βουλγαρίαν
κ. ΑΝΤΩΝΙΟΝ Ν. ΠΑΓΩΝΗΝ
ΕΙΣ ΠΥΡΓΟΝ (Βουλγαρίας).

☞ Ἐν τῇ σελίδι ταύτῃ θὰ ἴδωσιν οἱ ἀναγνῶσται νέαν ἀγγελίαν τοῦ γνωστοῦ τραπεζιτικοῦ οἴκου τοῦ κ. κ Valentin &C-ie ἐν Ἀμβούργῳ ἐφ' ἧς ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀναγνωστῶν Πρόκειται περὶ Λαχείου τοῦ Κράτους ἐγκρίσει καὶ ἐγγυήσει τῆς Κυβερνήσεως.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΜΕΤΟΧΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
„Ο ΕΡΜΗΣ„
ΕΝ ΒΑΡΝΗ
ἀναγνωρισθεῖσα διʼ ὑψηλοῦ Ἡγεμονικοῦ Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 179

Ἡ Διοικοῦσα ἐπιτροπὴ ἀγγέλλει ὅτι συμφώνως τῷ κανονισμῷ τῆς ἑταιρίας ἐξεδόθησαν ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς δημοσίαν ἐγγραφὴν

300 μετοχαὶ
ἀξίας ἑκάστη λέβ. χρ. 100

ἐξ ὧν αἱ 200 ἐκαλύφθησαν, ὑπολείπονται δὲ πρὸς ἐγγραφὴν ἕτεραι 100.

Αἱ ἐγγραφαὶ γίνονται παρὰ τῷ ταμίᾳ τῆς ἑταιρίας κ. Κωνστ. Θ. Λεοντίῳ προκαταβαλλομένης τῆς ἀξίας ἑκάστης μετοχῆς.

Ἐν Βάρνῃ τῇ 5 Ἀπριλίου 1893.

GRANDE LOTERIE DE CAPITAUX
garantie légalement par le suprême Gouvernement à **Hambourg.**

500,000
Marcs ou
Francs 625,000

comme gros lot sont offerts en cas le plus heureux par la Nouvelle Grande Loterie de Capitaux, garantie par l' Etat de Hambourg.

Mais en tous cas:

1	Prime de Marcs	300000
1	Lot de Marcs	200000
1	Lot de Marcs	100000
2	Lots de Marcs	75000
1	Lot de Marcs	70000
1	Lot de Marcs	65000
1	Lot de Marcs	60000
1	Lot de Marcs	55000
1	Lot de Marcs	50000
1	Lot de Marcs	40000
5	Lots de Marcs	20000
3	Lots de Marcs	15000
26	Lots de Marcs	10000
56	Lots de Marcs	5000
106	Lots de Marcs	3000
253	Lots de Marcs	2000
6	Lots de Marcs	1500
756	Lots de Marcs	1000
1237	Lots de Marcs	500
33950	Lots de Marcs	148
18991	Lots de Marcs	300, 200 150, 127, 100, 94, 67, 40, 20.

La Loterie de Capitaux bien importante, autorisée par le haut Gouvernement d' Etat à **Hambourg,** et garantie par la propriété totale d'Etat, contient **110,000 billets,** dont **55,400** doivent gagner avec sûreté, **Le capital dans cette loterie est à peu près**

13,000,000
Francs en or.

L'arrangement favorable de cette loterie d'argent est de telle manière que tous les 55,400 prix indiqués ci dessus serons décidés avec sûreté en 7 classes successives.

Le Lot principal de la première classe est Marcs **50,000,** seconde classe Marcs **55,000,** monte dans la troisième à Marcs **60,000,** dans la quatrième à Marcs. **65,000,** dans la cinquième à Marcs **70,000,** dans la sixième à Marcs **75,000,** et septième à évent. Marcs **500,000,** mais en tous cas à **200,000 Marcs,** etc.

La maison de commerce nommée au pied invite par la présente respectueusement à s'intéresser dans cette **Grande loterie de Capitaux.**

Les personnes désirant donner des ordres sont priées d'y ajouter les montants respectifs en **Billets de Banque de France,** ou de tout pays européen, ou en **timbres-poste,** on le plus commode sera d'envoyer l'argent par **mandat de poste** international de votre pays, allemande ou autrichienne, Bons de Poste francais. Postal note anglaises.

Pour le tirage le la première classe,

	coûte
1 billet original entière	frs. 7,50
1 demi-billet original	» 3,75
1 quart de billet original	» 1,90

Le prix des billets des classes suivantes et aussi la distribution de tous les prix et dates des tirages, enfin tous les details on peut voir du plan officiel.

Chacun recevra entre ses mains les **billets originaux** pourvues des armes d'Etat, et en même temps le **plan officiell des tirages,** où l'on verra tous les détails nécessaires. De suite après le tirage chaque intéressé recevra la liste officielle des primes tirées pourvue des armes d' Etat. **Le paiement des lots se fera selon le plan promptement, sous le garantie de l'Etat. Les prix sont payable en Reichsmark.** En cas que, contre notre attente, le plan des tirages ne con vienne pas á un des intérés, nous sommes bien prêts à prendre, retour avant le tirage les billets qui ne conviennent pas et á restituer le montant recu. Si l'on désirs, le **plan officiel des tirages** est envoyé gratis d'avance pour en prendre connaissance. Nous prions de bien vouloir nous envoyer les ordres le plus **promptement** possible, mais en tout cas avant le

20 Mai 1893 n. ST.

Valentin & Cie.
Maison de Banque
HAMBOURG
Ville libre, Allemagne.

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΘΟΔΕΣΜΗ
„ΟΔΗΣΣΟΥ"

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ
ΤΡΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΛΕΒΑ 12,
ΕΝΝΕΑΜΗΝΟΣ 10 ΕΞΑΜΗΝΟΣ 7.
ΤΡΙΜΗΝΟΣ 3.50, ΜΗΝΙΑΙΑ 1 20
ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ ΣΥΓΚΕΙΤΑΙ ΕΚ ΔΥΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΦΥΛΛΩΝ

ΠΑΡΑΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ»

Η ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΙΣ

ΤΑ ΔΙΑΦΟΡΑ ΑΥΤΗΣ ΟΝΟΜΑΤΑ

(Συνέχεια)

Ἀνεκαλύψαμεν τελευταίως ὅτι κατὰ τὸν δέκατον ἕβδομον αἰῶνα ἡ ὀνομασία «Plovdiv» ἦτο ἐν χρήσει παρὰ τοῖς Παυλικιανοῖς τοῦ Καλασλῦ, τῇ μεγάλῃ ἐκείνῃ βουλγαροκαθολικῇ κοινότητι ἐν τῇ Σερνένα Γκορᾷ. Τὴν πληροφορίαν ταύτην εὑρίσκει τις ἔν τινι συλλογῇ 266 ἐγγράφων ἀναφερομένων εἰς τοὺς καθολικοὺς τοῦ Τσιπροβάτς καί εἰς τοὺς Παυλικιανοὺς τῶν περιχώρων Νικοπόλεως καὶ Θράκης, εἰλημμένων δὲ ἐκ διαφόρων ἀρχείων τῆς Ῥώμης καὶ ὀνομαστὶ ἐκ τῶν τῆς Προπαγάνδας. Ἡ δημοσίευσις αὕτη ἐγένετο προσφάτως ὑπὸ τοῦ πατρὸς E. Fermendzin καὶ τιτλοφορεῖται: «Acta Bulgariae ecclsiastica ab anno 1565 usque ad annum 1799. (Zagraviae 1887).

Ἡ ἀνακάλυψις αὕτη δὲν ἀναιρεῖ ποσῶς τὸ ἡμέτερον συμπέρασμα, ἀλλ' ἐνισχύει αὐτὸ, διότι ἐν αὐτῇ τῇ ἰδίᾳ συλλογῇ μεταξὺ μιᾶς πληθύος γεγονότων ἐνδιαφερόντων ἀγνώστων τῇ ἱστορίᾳ, εὑρίσκει τις ὅτι ἵνα ἀποφύγῃ τὰς διαφόρους ἐνοχλήσεις τῶν συχνῶν διαβάσεων τῶν Τούρκων, περὶ τὰ μέσα τοῦ δεκάτου ἑβδόμου αἰῶνος, ἀριθμὸς τις σημαντικὸς Παυλικιανῶν οἰκογενειῶν ἐν μέρει ἤδη ἀσπασθεισῶν τὸν καθολικισμὸν, τῶν δὲ ἄλλων ἐμμενουσῶν ἀκόμη ἐν τῷ μανιχανισμῷ, ἀφοῦ ἐγκατέλειψαν τὰ χωρία των ἐν τοῖς πέριξ τῆς Νικοπόλεως (Βιελένα, Πὲτ Κλαδενίτσα, Βρεστοβὰτς κτλ.) ἦλθον νὰ ἐγκατασταθῶσιν ἐν Καλασλῦ καὶ νὰ συγχωνευθῶσι μετὰ τῶν ὁμοθρήσκων των τῆς Θρᾴκης, ἐπίσης ἐν μέρει ἀκόμη αἱρετικῶν, οἱ ὁποῖοι εἶχον τότε ἐν τῇ ῥηθείσῃ κοινότητι τὸ πρῶτον των κέντρον. Αἱ μεταναστεύσεις αὗται ἐξηγοῦσι τὸ πόθεν προέρχεται ὥστε οἱ Καλασλυῶται νὰ μεταχειρίζωνται ἐν τῇ βουλγαρικῇ γλώσσῃ, τῇ ὁμιλουμένῃ ὑπ' αὐτῶν, ἰδιωτισμοὺς ὁμοίους πρὸς ἐκείνους, οὓς ἀκούει τις ἀπὸ τοῦ στόματος τῶν Παυλικιανῶν τοῦ Δουνάβεως—τὸ ὁποῖον φαινόμενον, πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν ῥηθέντων ἐγγράφων, δὲν ἠδύνατό τις νὰ ἐξηγήσῃ, τόσῳ μᾶλλον, καθ' ὅσον κατὰ ταύτην τὴν ἐποχὴν οἱ Καλασλυῶται δὲν εἶχον διατηρήσει οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην παράδοσιν περὶ τῆς μεταλαμπαδεύσεως ταύτης καίτοι χρονολογουμένης μόλις ἀπὸ δύο αἰώνων.

Ἡ Γοτθικὴ ὀνομασία «Plovdiv» προερχομένη ἐκ τῆς Μοισίας, ἥτις εἶναι ἡ πατρὶς τῆς καταγωγῆς της, εἰσέδυσεν εἰς τὴν Θρᾴκην μόνον διὰ τῶν κλεισωρειῶν τοῦ Αἴμου, αἱ ὁποῖαι ἀνταποκρίνονται τὴν πέραν τοῦ Αἴμου χώραν τὴν κατοικουμένην ἄλλοτε ὑπὸ τῶν Μικρῶν Γότθων· κατὰ ταύτην τὴν διεύθυνσιν αὕτη θὰ ἐρριζοῦτο ἀδυνάτως μόνον ἐν τοῖς μεσημβρινοῖς καὶ ἐν τοῖς πρόποσι τοῦ Αἴμου, χωρὶς νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὴν πεδιάδα καὶ νὰ φθάσῃ εἰς τὸν Εβρον.

Σημειωτέον ὅτι οἱ ῥηθέντες Παυλικιανοὶ ἀποικισθέντες δὲν θὰ εἶχον τότε οὐδεμίαν ἀφορμὴν νὰ ὑπάγωσι νὰ ἐγκατασταθῶσιν ἐν Φιλιππουπόλει, λαμβανομένου ὑπ' ὄψει ὅτι τὰ ἄνω μνημονευθέντα ἔγγραφα ἀναφέρουσι θετικῶς, ὅτι καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῶν 234 ἐτῶν, τὰ ὁποῖα περιλαμβάνουσι ταῦτα, δὲν ὑπῆρχον ἐν τῇ ῥηθείσῃ πόλει οὐδαμῶς οἰκογένειαι Παυλικιαναὶ μεταβαλοῦσαι θρήσκευμα ἢ μὴ· ὅτι πάντες οὗτοι οἱ αἱρετικοὶ εὑρίσκοντο ἐγκαθιδρυμένοι ἐν τοῖς πέραν τοῦ Εβρου χωρίοις· ὅτι πράγματι ἡ Φιλιππούπολις καθολικοὺς δὲν ἠρίθμει καθόλου πλὴν δεκάδος τινος ἐμπόρων Ραγουζαίων, οἱ ὁποῖοι ἄνευ ἱερέως ἄνευ ἐκκλησίας, κατὰ τὰ Χριστούγεννα καὶ τὸ πάσχα μετέβαινον εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν ἢ εἰς Σόφιαν διὰ νὰ ἐκπληρώσωσιν ἐκεῖ τὰ θρησκευτικά των καθήκοντα παρὰ τοῖς συμπατριώταις των: (ἀκολουθεῖ)

☞ ΔΙΕΘΝΕΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΟΥ.—ΒΑΡΝΑ. ☜